

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1276 Usque Ad Annum 1312

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1766

VD18 90118251

§. 8. Conventus Parisiensis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67012](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67012)

copi vero se summo Capiti ut excusarent, Sæcul. XIV.
præcepit. A. C. 1302.

Litteris, *Ausculata fili!* per Jacobum
de Normannis Archidiaconum Narbo-
nensem, Papæ Notarium Nunciumque
acceptis percussus Rex de consilio Proce-
rum, qui tunc præsentis itidem stupue-
rant, absentes Optimates reliquos cum
Abbatibus & collegiis tam ecclesiasticis
quam profanis congregare statuit: ac in-
terim dominica post octavam Lustratæ
Virginis anno (ut Gallia adhuc nume-
rabat) 1301, scilicet 11 Febr. anno 1302
Papæ litteras in medio cunctorum No-
bilium cæterorumque, qui eo die Pari-
sisi erant, comburi, & hunc actum tota
in urbe per præconem tuba promulgari
iussit.

p. 68.

p. 59.

§. VIII.

Conventus Parisiensis.

Die Martis 10 Aprilis eodem anno 1302
in Parisino Dominæ Nostræ templo
conventus, sive, ut tum vocabatur, sena-
tus erat præsentis Rege, qui per Petrum
Classium & quosdam alios ibi publice
proponi curabat sequentia. Archidia-
conus Narbonensis mihi tradidit Papæ
litteras, in quibus dicit me sibi subjectum
esse in profanis regni mei rebus, & hoc
a se habere, quamvis hactenus anteces-

Histor. Eccles. Tom. XXII. H h fo-

Sæcul. XIV. fores mei ac ego id Deo soli acceptum
 A.C. 1302. retulerimus. Nec contentus ille hac lo-
 quendi ratione hoc in regno tam nova
 & inaudita procedere ad executionem
 voluit, & cunctos regni mei Præsules
 cunctos Theologiæ ac Jurium Docto-
 res ad se vocavit, ut propulset injurias
 quibus administri mei ac ego, ut per-
 hibet, Præsules Dominosque ecclesiasti-
 cos ac profanos afficimus. Sic Galliam
 vult privatam thesauro pretiosissimo
 nempe sapientia Præsulum cæterorum-
 que, quorum consiliis illa regi debet: ac
 eodem modo illam exhaurire opibus, &
 exponere ruinæ cupit.

Multas alias vexationes regno ac
 Ecclesiæ Gallicanæ infert reservando,
 & ut libet, conferendo episcopatus ac
 beneficia extraneis & ignotis nunquam
 præsentibus. Ita imminuitur servitium
 divinum; deluditur conditorum volun-
 tas; pauperes ordinaria stipe fraudan-
 tur; regnum fortunis evertitur. Præ-
 sules jam non inveniunt viros, qui Ec-
 clesiis serviant; cum desint beneficia,
 quæ Nobilibus, quorum majores ea
 instituerunt, aut reliquis litteratis tribu-
 unt: unde fit, ut Ecclesiis nihil do-
 netur amplius. Premuntur tamen iste-
 pensionibus, subsidiis, ac exactionibus
 variorum generum: adimitur Metropo-
 litis libertas adjungendi Suffraganeis
 suis

p.69.

Sæcul. XIV. A. C. 1302. p. 70.

tere, etiamsi Rex tolerare eas aut diffimulare vellet. Tum Rex responsionem Præfulum poposcit: qui petito longiore consultandi spatio, excusare Papam, Regique ac præcipuis Proceribus persuadere studebant, Papæ animum non esse regni libertatem, aut dignitatem regiam impugnare, monebantque Regem, ut conservaret concordiam, quæ inter Ecclesiam Romanam, Reges priores, ac ipsum semper fuisset. Sed urgebantur, ut illico responderent: ac denunciatum est perclam, quisquis in contrariam ire sententiam videretur, eum pro inimico Regis regnique habitum iri. Intelligebant Præfules, si Regi ac Baronibus non facerent satis, fore, ut in pericula & offensiones innumeras incurrerent, & laicorum obedientia erga Ecclesiam Romanam & Gallicam evanesceret non reditura. Tantis in angustiis hæc reponebant: Rex consiliis subsidiisque justis te atque tuos & dignitatem tuam, libertatemque ac jura regni fulciemus, ut aliqui nostrum qui primigenia, aliaque prædia beneficia tenent, juramento suo, cæteri fide tibi debita obstringuntur. Sed una supplicamus, o Rex, ut nos adire Papam jubentem sinas, quippe cui obedientiam debeamus. Id tamen Rex ac Barones se neutiquam passuros afferbant.